

**аромат щастя
найсильніший
під час дощу**

віржині грімальді

**аромат щастя
найсильніший
під час дощу**

Переклала з французької Ірина Серебрякова

Львів
Видавництво Старого Лева
2024

УДК 821.133.1-31
Г 84

«LE PARFUM DU BONHEUR EST PLUS FORT SOUS LA PLUIE»

by Virginie GRIMALDI

© Librairie Arthème Fayard, 2017

Віржині Грімальді

Г 84 Аромат щастя найсильніший під час дощу [Текст] : роман / Віржині Грімальді; переклад з фр. Ірини Серебрякової. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2024. — 416 с.

ISBN 978-966-448-267-4

«Я хочу розлучення». Знадобилося лише три слова, щоб світ Полін перевернувся з ніг на голову. Приїхавши зі своїм чотирилітнім сином до будинку батьків, вона, розбита і пригнічена, дозволяє спливати дням, що схожі один на одного, поки її поглинає біль і роз'їдають марні сподівання. Аж врешті вирішує взяти життя у свої руки: якщо почуття чоловіка згасли, варто нагадати йому про те, які вони були щасливі разом. Тож Полін писатиме йому листи, щоб відновити всю їхню історію, веселу і щемку.

Але минуле може ховати в собі найнещадніші таємниці...

УДК 821.133.1-31

© Віржині Грімальді, текст, 2017
© Ірина Серебрякова, переклад, 2024
© Тетяна Омельченко,
обкладинка, 2024
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2024

ISBN 978-966-448-267-4 (укр.)
ISBN 978-2-213-704-739 (фр.)

Усі права застережено

«Ти не знаєш своєї сили, доки одного дня
не лишається інших варіантів, окрім як
бути сильним».

Боб Марлі

Моєму чоловікові й синам

Пролог

20:40

Він спізнюється, як завжди. На наше перше побачення спізнився, на весілля теж. Він і на власний похорон може спізнитися.

— Мадам, я щось можу вам запропонувати?

Офіціант уже втретє перериває моє нетерпляче очікування. Незручно починати без Бена, але зайняти столик і нічого не замовити незручно теж. Я прошу помаранчевий сік.

— Коли прийде мій чоловік, ми замовимо пляшку «Дом Периньон».

Кивнувши, офіціант повертається за стійку. Я відчуваю гордість. Разом із тим мені соромно, адже я використала шампанське як козир, щоб купити його терплячість.

21:00

Я не люблю шампанського. Взагалі не люблю алкоголю і всього того, від чого можна втратити контроль. Але

сьогодні ввечері я зроблю виняток. Не так часто ми святкуємо десяту річницю весілля!

Перевіряю телефон сімдесят другий раз. Зв'язок є, повідомлень нема. Він має бути вже близько. Він завжди спізнюється щонайменше на годину.

Минулого року він прийшов о 21:00 замість 19:30. Навіть якщо сказати йому, що зустріч раніше, аніж насправді заплановано, він усе одно виправдає свою репутацію.

Я — цілковита протилежність. Часто приходжу перша. Завжди прораховую всі можливі затримки, щоб ніщо не заскочило мене зненацька. Коли знаю, що змушую чекати на себе, це доводить мене мало не до паничної атаки.

Ми доповнюємо одне одного: я скрізь поспішаю, а він запізнюється, і коли ми вирушаємо кудись разом, то встигаємо саме вчасно.

21:15

Ми приходимо сюди щороку.

Для більшості клієнтів це просто гарний ресторан з панорамою на Аркашонську затоку. Для нас із Беном це «наш» ресторан.

Саме тут одинадцять років тому він «майже» запропонував мені одружитися. Вигріб усе зі свого банківського рахунку, щоб замовити мені тарілку морепродуктів та позолочену каблучку з цирконієм. Проживши